

QUIN ROSTRE DE DÉU TÉ LA GENT DEL NOSTRE TEMPS?

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Ens preocupa quina imatge té la gent de Déu? Si definir el nostre temps avui ja és molt complex, i ho és també preguntar-nos: qui soc jo?, descriure qui és Déu per al nostre temps, pot ser-ho molt més. Cada generació hauria de voler cercar i conèixer quin rostre té el seu Déu. Citant el Gènesi, jo goso afirmar: «Soc imatge i semblança de Déu».

Els monjos hem de suscitar la pregunta: ¿Qui és Déu per a tu? I també: ¿Què necessita l'altre? Sí, al centre de tot: Déu i el germà.

Amb un llenguatge molt antropomòrfic, l'Èxode indica que Déu, certament, s'indigna amb el mal, però que sempre acaba manifestant la seva misericòrdia, punt culminant també de l'evangeli d'avui.

En la paràbola amb la qual Jesús respon als grups més piadosos del seu temps que deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells!», es descriu una bellíssima imatge de Déu, és la paràbola sagrada del Pare del fill pròdig. Aquest pare no permet al fill que ha dilapidat l'herència paterna, ni tan sols que demani perdó, sinó que el rep commogut, organitza una festa i li fa posar el vestit millor.

El centre d'atenció d'aquesta paràbola és, certament, la imatge misericordiosa del Pare que desitja ardentment el restabliment de la seva relació amb el fill que se n'ha anat de casa. Sí, el fill ha deixat de viure com a fill. En el seu retorn, però, el pare li restitueix la seva condició amb tota generositat.

Amb aquesta paràbola sagrada Jesús ha descrit com és Déu. Certament tot el seu goig de Pare és que el seu fill viu. Aquesta paràbola que Jesús dirigia als fariseus i als mestres de la Llei és la millor representació del veritable rostre de Déu. La casa del Pare és una casa oberta. No es força ningú a viure-hi, però està sempre a punt d'acollir els qui hi tornen o els qui hi entren per primera vegada.

¿Sabrem també nosaltres aprendre de Déu la manera d'obrir les portes de les nostres comunitats?

Tant de bo que el nostre poble trobi en els seus monestirs una casa on tothom hi sigui esperat i acollit amb un gest d'amor incondicional.